

ше, прѣвѣше искри въ слънцето; надъ който источникъ стоаше на конь почъмрениа Римиръ на Калигѣла*). Я задъ продавниците на монедопремѣнителите бѣше едно дрѣго заданіе, което са зовѣше Пантеонъ**), тамо са видѣха дрѣги челоуѣци, които отхождаха подъ него и влазѣха вътре на едно мѣсто поставано съ камѣне мѣждѣ два стѣлапа, съ кошовѣ въ рацѣте, въ които имаха за продаваніе остатки отъ жертвѣте, аѣто правѣха на боговете си.

Като земе челоуѣкъ въ радъ едно по едно, то нищо не можеше да превзиде различіето на облеклото, на чиновѣте, на обхожденіето, на оупражненіето на тоа народъ; нищо не можеше да превзиде смѣсеніето, виселіето, и непрестанното движеніе, което господствѣваше надъ сичкото на около, тамъ можеше да види челоуѣкъ тисащи бѣлѣзи на едно распалено благородство, което са оумножаваше отъ день на день, дѣто пріятность та и тѣрговчината, лѣность та и дѣланіето, сребролюбіето и гордостъ та смѣсваха си различникѣте корекі въ една дѣлѣочина; но тѣхното движеніе не вредѣше никакъ общото согласіе.

*) Калигѣла бѣше Кесарь Римскій.

**) Пантеонъ ѡе да рече всебожіе: сирѣчь каѣ пише посвѣщѣно на всѣте богове идоолопоклонски.